

D. Henderson: Kartel Federálneho rezervného systému - Osem rodín

- CZ24 News | 6. února 2023

Four Horsemen of Banking (Bank of America, JP Morgan Chase, Citigroup a Wells Fargo) vlastní Four Horsemen of Oil (Exxon Mobil, Royal Dutch/Shell, BP a Chevron Texaco); v tandeme s Deutsche Bank, BNP, Barclays a ďalšími európskymi gigantmi starých peňazí. Ich monopol na globálnu ekonomiku však nekončí na okraji ropnej škvŕny.

Podľa údajov spoločnosti 10K pre SEC patria Four Horsemen of Banking medzi desať najväčších vlastníkov akcií prakticky každej spoločnosti z rebríčka Fortune 500.[1]

Kto sú teda akcionári v týchto bankách peňažných centier?

Tieto informácie sú strážené oveľa prísnejšie. Moje otázky na bankové regulačné agentúry týkajúce sa vlastníctva akcií v 25 popredných amerických bankových holdingových spoločnostiach dostali štatút zákona o slobode informácií predtým, ako boli zamietnuté z dôvodov „národnej bezpečnosti“. Je to dosť ironické, keďže mnohí akcionári banky majú bydlisko v Európe.

*Jedným z dôležitých zdrojov bohatstva globálnej oligarchie, ktorá vlastní tieto bankové holdingové spoločnosti, je **US Trust Corporation - založená v roku 1853 a teraz vo vlastníctve Bank of America.***

Nedávnym riaditeľom spoločnosti US Trust a čestným správcom bol Walter Rothschild. Ďalšími riaditeľmi boli Daniel Davison z JP Morgan Chase, Richard Tucker z Exxon Mobil, Daniel Roberts zo Citigroup a Marshall Schwartz z Morgan Stanley. [2]

JW McCallister, zasvätenec ropného priemyslu s väzbami na House of Saud, napísal v The Grim Reaper, že informácie, ktoré získal od saudských bankárov, uvádzajú 80% vlastníctvo newyorskej Federálnej rezervnej banky - zďaleka najmocnejšej pobočky Fedu - len ôsmimi rodinami.

Štyri z nich majú bydlisko v USA. Sú to Goldman Sachs, Rockefellers, Lehmans a Kuhn Loeb z New Yorku; Rothschildovci z Paríža a Londýna; Warburgovci z Hamburgu; Lazards z Paríža; a Izrael Mojžiš Seifs z Ríma.

CPA Thomas D. Schauf potvrdzuje McCallisterove tvrdenia a dodáva, že **desať bánk kontroluje všetkých dvanásť pobočiek Federálnej rezervnej banky.**

Menuje **NM Rothschild z Londýna, Rothschild Bank of Berlin, Warburg Bank of Hamburg, Warburg Bank of Amsterdam, Lehman Brothers z New Yorku, Lazard Brothers z Paríža, Kuhn Loeb Bank z New Yorku, Izrael Moses Seif Bank z Talianska, Goldman Sachs z New Yorku a JP Morgan Chase Bank of New York.**

S chauf uvádza Williama Rockefellera, Paula Warburga, Jacoba Schiffa a Jamesa Stillmana ako jednotlivcov, ktorí vlastní veľké podiely Fedu. [3]

Schiffovci sú zasvätení v Kuhn Loeb. Stillmanovci sú zasvätení Citigroup, ktorí sa na prelome storočia priženili do klanu Rockefellerovcov.

Eustace Mullins prišiel k rovnakým záverom vo svojej knihe Tajomstvá Federálneho rezervného systému, v ktorej zobrazuje grafy spájajúce Fed a členské banky s rodinami Rothschilda, Warburga, Rockefellera a ďalších [4].

Kontrolu, ktorú tieto bankárske rodiny vykonávajú nad globálnou ekonomikou, nemožno preceňovať a je celkom zámerne zahalená rúskom tajomstva. Ich korporátne mediálne oddelenie rýchlo zdiskredituje akékoľvek informácie, ktoré odhaľujú tento súkromný kartel centrálnych bánk ako „konšpiračnú teóriu“. Fakty však zostávajú.

Morganov dom

Federálna rezervná banka sa zrodila v roku 1913, v tom istom roku zomrel americký bankový potomok J. Pierpont Morgan a vznikla Rockefellerova nadácia. House of Morgan predsedal americkým financiám z rohu Wall Street a Broad a pôsobil ako kvázi americká centrálna banka od roku 1838, keď ju v Londýne založil George Peabody.

Peabody bol obchodným spoločníkom Rothschildovcov. V roku 1952 výskumník Fedu Eustace Mullins vyslovil domnienku, že Morganovci neboli nič iné ako Rothschildovci. Mullins napísal, že Rothschildovci „...preferovali anonymné pôsobenie v USA za fasádou JP Morgan & Company“. [5]

Autor Gabriel Kolko uviedol: „Aktivity Morgan v rokoch 1895-1896 pri predaji amerických zlatých dlhopisov v Európe boli založené na spojeníctve s rodom Rothschildovcov.“ [6]

Finančná chobotnica Morgan rýchlo omotala svoje chápadlá po celom svete. Morgan Grenfell pôsobil v Londýne. Morgan et Ce vládli Parížu. Rothschildovi bratranci Lambertovci založili Drexel & Company vo Philadelphii.

House of Morgan sa staral o Astorov, DuPontovcov, Guggenheimovcov, Vanderbiltovej a Rockefellerov. Financovala spustenie spoločností AT&T, General Motors, General Electric a DuPont. Podobne ako banky Rothschild a Barings so sídlom v Londýne, aj Morgan sa stala súčasťou mocenskej štruktúry v mnohých krajinách.

Do roku 1890 Morganov dom požičiaval egyptskej centrálnej banke, financoval ruské železnice, plával dlhopisy brazílskej provinčnej vlády a financoval argentínske verejné projekty. Recesia v roku 1893 posilnila Morganovu moc. V tom roku Morgan zachránil americkú vládu pred bankovou panikou a vytvoril syndikát na podporu vládnych rezerv zásielkou Rothschildovho zlata v hodnote 62 miliónov dolárov. [7]

Morgan bol hybnou silou západnej expanzie v USA, financoval a kontroloval železnice smerujúce na západ prostredníctvom hlasovacích trustov. V roku 1879 spoločnosť Cornelius Vanderbilt's Morgan financovaná New York Central Railroad poskytla preferenčné prepravné sadzby začínajúcemu monopolu Standard Oil Johna D. Rockefellera, čím sa upevnil vzťah Rockefeller/Morgan.

House of Morgan teraz spadá pod kontrolu rodiny Rothschild a Rockefeller. Titulok New York Herald znel: „Králi železníc tvoria gigantickú dôveru“. J. Pierpont Morgan, ktorý raz povedal: „Konkurencia je hriech“, teraz veselo povedal: „Premýšľajte o tom. Všetku konkurenčnú železničnú dopravu na západ od St. Louis ovládalo asi tridsať mužov.“[8]

Bankár Morgana a Edwarda Harrimanovcov Kuhn Loeb mal monopol na železnice, zatiaľ čo bankové dynastie Lehman, Goldman Sachs a Lazard sa pripojili k Rockefellerovcom pri kontrole americkej priemyselnej základne. [9]

V roku 1903 založilo osem rodín Banker's Trust. Benjamin Strong z Banker's Trust bol prvým

guvernérom Federálnej rezervnej banky v New Yorku. Vytvorenie Fedu v roku 1913 spojilo silu ôsmich rodín s vojenskou a diplomatickou silou vlády USA. Ak by ich zámorské pôžičky zostali nezaplatené, oligarchovia by teraz mohli nasadiť amerických námorníkov na vymáhanie dlhov. Morgan, Chase a Citibank vytvorili medzinárodný úverový syndikát.

House of Morgan bol útulný s britským domom Windsor a talianskym domom Savoy. Kuhn Loeb, Warburgs, Lehmans, Lazards, Israel Moses Seifs a Goldman Sachs mali tiež úzke väzby na európsku kráľovskú rodinu. V roku 1895 Morgan kontroloval tok zlata do a z USA.

Prvá americká vlna fúzií bola v plienkach a presadzovali ju bankári.

V roku 1897 sa uskutočnilo 69 priemyselných fúzií. V roku 1899 ich bolo dvanásťsto. V roku 1904 John Moody – zakladateľ Moody's Investor Services – povedal, že nie je možné hovoriť o záujmoch Rockefellerov a Morgana ako o oddelených. [10]

Nedôvera verejnosti ku kombajnu sa šírila. Mnohí ich považovali za zradcov pracujúcich za európske staré peniaze. Rockefellerov Standard Oil, US Steel Andrew Carnegieho a železnice Edwarda Harrimana, to všetko financoval bankár Jacob Schiff z Kuhn Loeb, ktorý úzko spolupracoval s európskymi Rothschildmi.

Niekoľko západných štátov bankárov zakázalo. Populistický kazateľ William Jennings Bryan bol v rokoch 1896 – 1908 trikrát kandidátom demokratov na prezidenta. Ústrednou témou jeho antiimperialistickej kampane bolo, že Amerika upadá do pasce „finančného otroctva britskému kapitálu“.

Teddy Roosevelt porazil Bryana v roku 1908, ale šíriaci sa populistický požiar ho prinútil uzákoniť Shermanov antitrustový zákon. Potom išiel po Standard Oil Trust.

V roku 1912 sa konali vypočutia Pujo, ktoré sa týkali koncentrácie moci na Wall Street. V tom istom roku pani Edward Harriman predala svoje podstatné podiely v newyorskej Guaranty Trust Bank spoločnosti JP Morgan, čím vznikol Morgan Guaranty Trust. Sudca Louis Brandeis presvedčil prezidenta Woodrowa Wilsona, aby vyzval na ukončenie vzájomne prepojených riaditeľstiev správnych rád. V roku 1914 bol prijatý Claytonský protimonopolný zákon.

Jack Morgan – syn a nástupca J. Pierponta – reagoval výzvou klientom Morgan Remington a Winchester, aby zvýšili výrobu zbraní. Tvrdil, že USA musia vstúpiť do prvej svetovej vojny. Wilson podnecovaný Carnegieho nadáciou a ďalšími frontami oligarchie vyhovel.

Ako napísal Charles Tansill v knihe Amerika ide do vojny: „Ešte pred zrážkou zbraní francúzska firma Rothschild Freres kontaktovala Morgan & Company v New Yorku a navrhla poskytnutie pôžičky vo výške 100 miliónov dolárov, ktorej podstatná časť mala byť ponechaný v USA, aby zaplatil za francúzske nákupy amerického tovaru.“

House of Morgan financoval polovicu vojnového úsilia USA

pričom dostával provízie za zoraďovanie dodávateľov ako GE, Du Pont, US Steel, Kennecott a ASARCO. Všetci boli klientmi Morgan. Morgan tiež financoval britskú búrsku vojnu v Južnej Afrike a francúzsko-pruskú vojnu. Parížskej mierovej konferencii v roku 1919 predsedal Morgan, ktorý viedol nemecké aj spojenecké snahy o obnovu. [11]

V 30. rokoch 20. storočia sa v Amerike znovu objavil populizmus po tom, čo **Goldman Sachs, Lehman Bank a ďalší profitovali z krachu v roku 1929**. [12] Predseda Snemovne reprezentantov bankového výboru Louis McFadden (D-NY) povedal o Veľkej hospodárskej kríze: „Nebola to náhoda. Bola to starostlivo vymyslená udalosť... Medzinárodní bankári sa tu snažili vyvolať stav zúfalstva, aby sa mohli stať vládcami nás všetkých“.

Senátor Gerald Nye (D-ND) predsedal vyšetrovaniu munície v roku 1936. Nye dospel k záveru, že House of Morgan vtiahol USA do prvej svetovej vojny, aby ochránil pôžičky a vytvoril prekvitajúci zbrojný priemysel. Nye neskôr vytvoril dokument s názvom *Ďalšia vojna*, ktorý sa cynicky odvolával na „trik starej bohyně demokracie“, pomocou ktorého by sa Japonsko dalo použiť na prilákanie USA do druhej svetovej vojny.

V roku 1937 minister vnútra Harold Ickes varoval pred vplyvom „amerických 60 rodín“.

Historik Ferdinand Lundberg neskôr napísal knihu s rovnakým názvom. Sudca Najvyššieho súdu William O. Douglas odsúdil: „Vplyv Morgana... je dnes najškodlivejší v priemysle a financiách.“

Jack Morgan reagoval tým, že postrčil USA smerom k druhej svetovej vojne. Morgan mal úzke vzťahy s rodinami Iwasaki a Dan – dvoma najbohatšími japonskými klanmi –, ktoré vlastnili Mitsubishi a Mitsui, v uvedenom poradí, odkedy sa spoločnosti zrodili zo šógunov zo 17. storočia.

Keď Japonsko napadlo Mandžusko a vyvraždilo čínskych roľníkov v Nankingu, Morgan tento incident bagatelizoval. Morgan mal tiež blízke vzťahy s talianskym fašistom Benitom Mussolinim, kým nemecký nacist Dr. Hjalmer Schacht bol počas druhej svetovej vojny styčným bodom Morgan Bank. Po vojne sa zástupcovia Morgana stretli so Schachtom v Bank of International Settlements (BIS) v Bazileji vo Švajčiarsku. [13]

Rockefellerov dom

BIS je najmocnejšia banka na svete, globálna centrálna banka pre osem rodín, ktoré kontrolujú súkromné centrálné banky takmer všetkých západných a rozvojových krajín.

Prvým prezidentom BIS bol Rockefellerov bankár Gates McGarrah – predstaviteľ Chase Manhattan a Federálneho rezervného systému. McGarrah bol starým otcom bývalého riaditeľa CIA Richarda Helmsa. Rockefellerovci – podobne ako Morganovci – mali úzke väzby na Londýn. David Icke v knihe *Children of the Matrix* píše, že Rockefellerovci a Morganovci boli pre európskych Rothschildovcov len „šmejdmí“. [14]

BIS vlastní Federálny rezervný systém, Bank of England, Bank of Italy, Bank of Canada, Swiss National Bank, Nederlandsche Bank, Bundesbank a Bank of France.

Historik **Carroll Quigley** vo svojej epickej knihe *Tragedy and Hope* napísal, že BIS bola súčasťou plánu,

vytvoriť svetový systém finančnej kontroly v súkromných rukách schopný ovládnuť politický systém každej krajiny a svetovú ekonomiku ako celok... byť feudalistickým spôsobom kontrolovaný centrálnymi bankami sveta konajúcimi v zhode tajnej dohody

Americká vláda mala historickú nedôveru k BIS a neúspešne lobovala za jej zánik na konferencii v

Bretton Woods v roku 1944 po druhej svetovej vojne. Namiesto toho sa moc ôsmich rodín zhoršila vytvorením MMF a Svetovej banky v Bretton Woods. Americká centrálna banka prevzala podiely v BIS až v septembri 1994. [15]

BIS vlastní najmenej 10 % menových rezerv pre najmenej 80 svetových centrálnych bánk, MMF a ďalšie multilaterálne inštitúcie. Slúži ako finančný agent pre medzinárodné dohody, zhromažďuje informácie o globálnej ekonomike a slúži ako veriteľ poslednej inštalácie, aby sa zabránilo globálnemu finančnému kolapsu.

BIS presadzuje agendu monopolného kapitalistického fašizmu. V 90. rokoch poskytla Maďarsku preklenovací úver, aby zabezpečila privatizáciu hospodárstva tejto krajiny. Slúžil ako kanál pre financovanie Adolfa Hitlera ôsmimi rodinami, ktoré viedli J. Henry Schroeder z Warburgu a Mendelsohn Bank of Amsterdam. Mnohí výskumníci tvrdia, že BIS je na dne globálneho prania špinavých peňazí z drog. [16]

Nie je náhoda, že BIS sídli vo Švajčiarsku, obľúbenom úkryte bohatstva svetovej aristokracie a centrále talianskej slobodomurárskej lóže P-2 a nacistickej internacionály.

Medzi ďalšie inštitúcie, ktoré Osem rodín kontroluje, patrí Svetové ekonomické fórum, Medzinárodná menová konferencia a Svetová obchodná organizácia.

Bretton Woods bol prínosom pre osem rodín

MMF a Svetová banka boli ústrednými prvkami tohto „nového svetového poriadku“. V roku 1944 vydali prvé dlhopisy Svetovej banky Morgan Stanley a First Boston. Francúzska rodina Lazardovcov sa viac zapojila do záujmov House of Morgan. Lazard Freres – najväčšia francúzska investičná banka – je vo vlastníctve rodín Lazard a David-Weill – starých janovských bankových potomkov zastúpených Michelle Davive. Nedávnym predsedom a generálnym riaditeľom Citigroup bol Sanford Weill.

V roku 1968 Morgan Guaranty spustila Euro-Clear, bruselský bankový zúčtovací systém pre eurodolárové cenné papiere. Bolo to prvé takéto automatizované úsilie. Niektorí začali volať Euro-Clear „The Beast“. Brusel slúži ako ústredie pre novú Európsku centrálnu banku a NATO.

V roku 1973 sa predstavitelia Morgan tajne stretli na Bermudách, aby ilegálne vzkriesili starý House of Morgan, dvadsať rokov predtým, ako bol zrušený zákon Glass Steagal. Morgan a Rockefellerovci poskytli finančnú podporu pre Merrill Lynch, čím sa dostali do veľkej päťky amerického investičného bankovníctva. Merrill je teraz súčasťou Bank of America.

John D. Rockefeller využil svoje ropné bohatstvo na získanie spoločnosti Equitable Trust, ktorá do 20. rokov 20. storočia zhltila niekoľko veľkých bánk a korporácií. Veľká hospodárska kríza pomohla upevniť Rockefellerovu moc. Jeho Chase Bank sa spojila s Kuhn Loeb's Manhattan Bank a vytvorili Chase Manhattan, čím sa upevnil dlhodobý rodinný vzťah. Kuhn-Loebovci financovali – spolu s Rothschildmi – Rockefellerovu snahu stať sa kráľom ropných polí. National City Bank of Cleveland poskytla Johnovi D. peniaze potrebné na začatie monopolizácie amerického ropného priemyslu.

Banka bola identifikovaná na vypočutiach Kongresu ako jedna z troch bánk vlastnených Rothschildmi v USA počas 70. rokov 19. storočia, keď Rockefeller prvýkrát začlenil spoločnosť Standard Oil of Ohio. [17]

Jedným z partnerov Rockefeller Standard Oil bol Edward Harkness, ktorého rodina ovládla Chemical Bank. Ďalším bol James Stillman, ktorého rodina ovládala Manufacturers Hanover Trust. Obe banky

sa zlúčili pod záštitou JP Morgan Chase. Dve z dcér Jamesa Stillmana sa vydali za dvoch synov Williama Rockefellera. Tieto dve rodiny tiež ovládajú veľkú časť Citigroup. [18]

V poisťovníctve Rockefellerovci ovládajú Metropolitan Life, Equitable Life, Prudential a New York Life. Rockefellerove banky kontrolujú 25 % všetkých aktív 50 najväčších amerických komerčných bánk a 30 % všetkých aktív 50 najväčších poisťovní. [19] Poisťovacie spoločnosti – prvé v USA založili slobodomurári prostredníctvom ich Woodman's of America – zohrávajú kľúčovú úlohu v prehadzovaní peňazí za lieky na Bermudách.

Spoločnosti pod Rockefellerovou kontrolou zahŕňajú Exxon Mobil, Chevron Texaco, BP Amoco, Marathon Oil, Freeport McMoran, Quaker Oats, ASARCO, United, Delta, Northwest, ITT, International Harvester, Xerox, Boeing, Westinghouse, Hewlett-Packard, Honeywell, International Paper, Pfizer, Motorola, Monsanto, Union Carbide a General Foods.

Rockefellerova nadácia má úzke finančné väzby s Fordovou aj Carnegieho nadáciou. Medzi ďalšie rodinné filantropické snahy patrí Rockefeller Brothers Fund, Rockefeller Institute for Medical Research, General Education Board, Rockefeller University a University of Chicago – ktorá chrlí stály prúd krajne pravicových ekonómov ako obhajcov medzinárodného kapitálu, vrátane Milтона Friedmana.

Rodina vlastní 30 Rockefeller Plaza, kde sa každoročne rozsvetuje národný vianočný stromček, a Rockefeller Center. David Rockefeller bol nápomocný pri stavbe veží Svetového obchodného centra. Hlavný rodinný dom Rockefellerovcov je obrovský komplex v severnej časti štátu New York známy ako Pocantico Hills. Vlastní tiež 32-izbový duplex na 5th Avenue na Manhattane, kaštieľ vo Washingtone, DC, ranč Monte Sacro vo Venezuele, kávové plantáže v Ekvádore, niekoľko fariem v Brazílii, usadlosť v Seal Harbor, Maine a letoviská v Karibiku na Havaji a Portoriku. [20]

Rodiny Dullesovcov a Rockefellerovcov sú bratranci. Allen Dulles vytvoril CIA, pomáhal nacistom, zakryl zásah Kennedyho zo svojej Warrenovej komisie a uzavrel dohodu s Moslimským bratstvom o vytvorení vrahov ovládaných myslou. [21]

Brat John Foster Dulles predsedal falošným trustom Goldman Sachs pred krachom akciového trhu v roku 1929 a pomohol svojmu bratovi zvrhnúť vlády v Iráne a Guatemale. Obaja boli členmi Skull & Bones, Council on Foreign Relations (CFR) a slobodomurármi 33. stupňa. [22]

Rockefellerovci boli nápomocní pri vytvorení Rímskeho klubu zameraného na vyludňovanie na ich rodinnom sídle v Bellagiu v Taliansku. Z ich panstva Pocantico Hills vznikla Trilaterálna komisia. Rodina je hlavným sponzorom eugenického hnutia, ktoré splodilo Hitlera, klonovanie ľudí a súčasnú posadnutosť DNA v amerických vedeckých kruhoch.

John Rockefeller Jr. viedol Populačnú radu až do svojej smrti. [23] Jeho menovec je senátorom zo Západnej Virgínie. Brat Winthrop Rockefeller bol guvernérom Arkansasu a zostáva najmocnejším mužom v tomto štáte. V rozhovore pre časopis Playboy z októbra 1975 viceprezident Nelson Rockefeller – ktorý bol aj guvernérom New Yorku – vyjadril povýšenecký svetonázor svojej rodiny: „Som veľkým zástancom plánovania – ekonomického, sociálneho, politického, vojenského a úplného svetového plánovania. “

Ale zo všetkých bratov Rockefellerovcov je to zakladateľ Trilaterálnej komisie (TC) a predseda Chase Manhattan David, kto stojí na čele fašistickej agendy rodiny v globálnom meradle. Bránil iránskeho šacha, juhoafrický režim apartheidu a čílsku Pinochetovu juntú. Bol najväčším finančníkom CFR, TC

a (počas vojny vo Vietname) Výboru pre efektívny a trvalý mier v Ázii – zmluvná bonanza pre tých, ktorí sa živili konfliktom.

Nixon ho požiadal, aby sa stal ministrom financií, ale Rockefeller túto prácu odmietol, pretože vedel, že jeho moc je pri kormidle Chase oveľa väčšia. Autor Gary Allen v The Rockefeller File píše, že v roku 1973 sa „David Rockefeller stretol s dvadsiatimi siedmimi hlavami štátov vrátane vládcov Ruska a Červenej Číny“.

Po prevrate Nugan Hand Bank/CIA v roku 1975 proti austrálskemu premiérovi Goughovi Whitlamovi, jeho nástupca Malcolm Fraser vymenovaný Britskou korunou rýchlo vyrazil do USA, kde sa po porade s Davidom Rockefellerom stretol s prezidentom Geraldom Fordom. [24]

(pokračovanie nabudúce)

Dean Henderson

O autorovi: Dean Henderson je autorom kníh Big Oil & Their Bankers in the Persian Gulf: Four Horsemen, Eight Families & Their Global Intelligence, Narcotics & Terror Network a The Grateful Unrich: Revolution in 50 Countries.

Poznámky

[1] 10 000 podaní korporácií Fortune 500 pre SEC. 3-91

[2] 10K Podanie US Trust Corporation na SEC. 6-28-95

[3] „Fed Up“ (Fed Up). Tomáš Schauf. www.davidicke.com 1-02

[4] Tajomstvá Federálneho rezervného systému. Eustace Mullins. Bankers Research Institute. Staunton, VA. 1983. str. 179

[5] Tamže. str.53

[6] Triumf konzervativizmu. Gabriel Kolko. MacMillan and Company New York. 1963. s.142

[7] Pravidlo tajomstva: Skrytá história, ktorá spája trilaterálnu komisiu, slobodomurárov a veľké pyramídy. Jim Marrs. Vydavateľstvo HarperCollins. New York. 2000. s.57

[8] Morganov dom. Ron Chernow. Atlantic Monthly Press NewYork 1990

[9] Marrs. str.57

[10] Demokracia pre pár. Michael Parenti. Svätomartinská lisovňa. New York. 1977. s.178

[11] Chernow

[12] Veľký krach z roku 1929. John Kenneth Galbraith. Houghton, Mifflin Company. Boston. 1979. str. 148

[13] Chernow

[14] Deti Matrixu. David Icke. Most lásky. Scottsdale, AZ. 2000

[15] Hra o dôveru: Ako nevolení centrálni bankári riadia zmenenú svetovú ekonomiku. Steven

Solomon. Simon & Schuster. New York. 1995. s.112

[16] Marrs. str. 180

[17] Tamže. str.45

[18] The Money Lenders: The People and Politics of the World Banking Crisis. Anthony Sampson. Knihy o tučniakoch. New York. 1981

[19] Rockefellerov spis. Gary Allen. '76 Tlač. Seal Beach, CA. 1977

[20] Tamže

[21] Dope Inc.: Kniha, ktorá priviedla Kissingera k šialenstvu. Redaktori Executive Intelligence Review. Washington DC. 1992

[22] Marrs.

[23] Rockefellerov syndróm. Ferdinand Lundberg. Lyle Stuart Inc. Secaucus, NJ. 1975. s.296

[24] Marrs. str.53

AUTOR: Dean Henderson

[ZDROJ](#)

Překlad: SKS